

Eric van Wattum

NOOIT VERLEGEN OM INSPIRATIE

**Brons heeft verschillende verschijnings-
vormen. Zoveel is ons wel duidelijk geworden
na een bezoek aan het atelier van kunstenaar
Eric van Wattum. Ergens tussen de landerijen
onder de rook van Utrecht op een boerenerf
komen zijn creaties tot leven, figuurlijk dan...**

TEKST: DORIEN VAN DIJK • FOTOGRAFIE: MARION KEIJZER

Hij is nog niet eens zo lang fulltime bezig met brons, toch heeft hij al twee grote opdrachten achter zijn naam staan. Stoeterijen die via via met zijn werk in aanraking kwamen en een bronzen paard bij hem bestelden. Paarden vormen de rode draad in het werk. Grote, kleine, in vrijheid bewegend of onder de man. Aangespannen of juist los, springend de ruimte tegemoet. Van huis uit groeide Eric met paarden op, werd zelfs drie keer manegekampioen, maar stopte toen er gestudeerd moest worden en hij naar Amsterdam verhuisde. Hij wilde de kunstacademie doen, maar dat mislukte. Hij werd graficus en ging de kant van de marketing en communicatie op. Jarenlang werkte hij voor multinationals als l'Oréal, tot hij gevraagd werd als interim-manager om de fusie van de Utrechtse Domtoren met het plaatselijke en regionale bureau van toerisme te laten samengaan. Toen deze taak erop zat, was de tijd rijp. In 2004 waren de kinderen het huis uit en er lag een grote opdracht, dat gaf de inmiddels 54-jarige Van Wattum vertrouwen in zijn nieuwe toekomst.

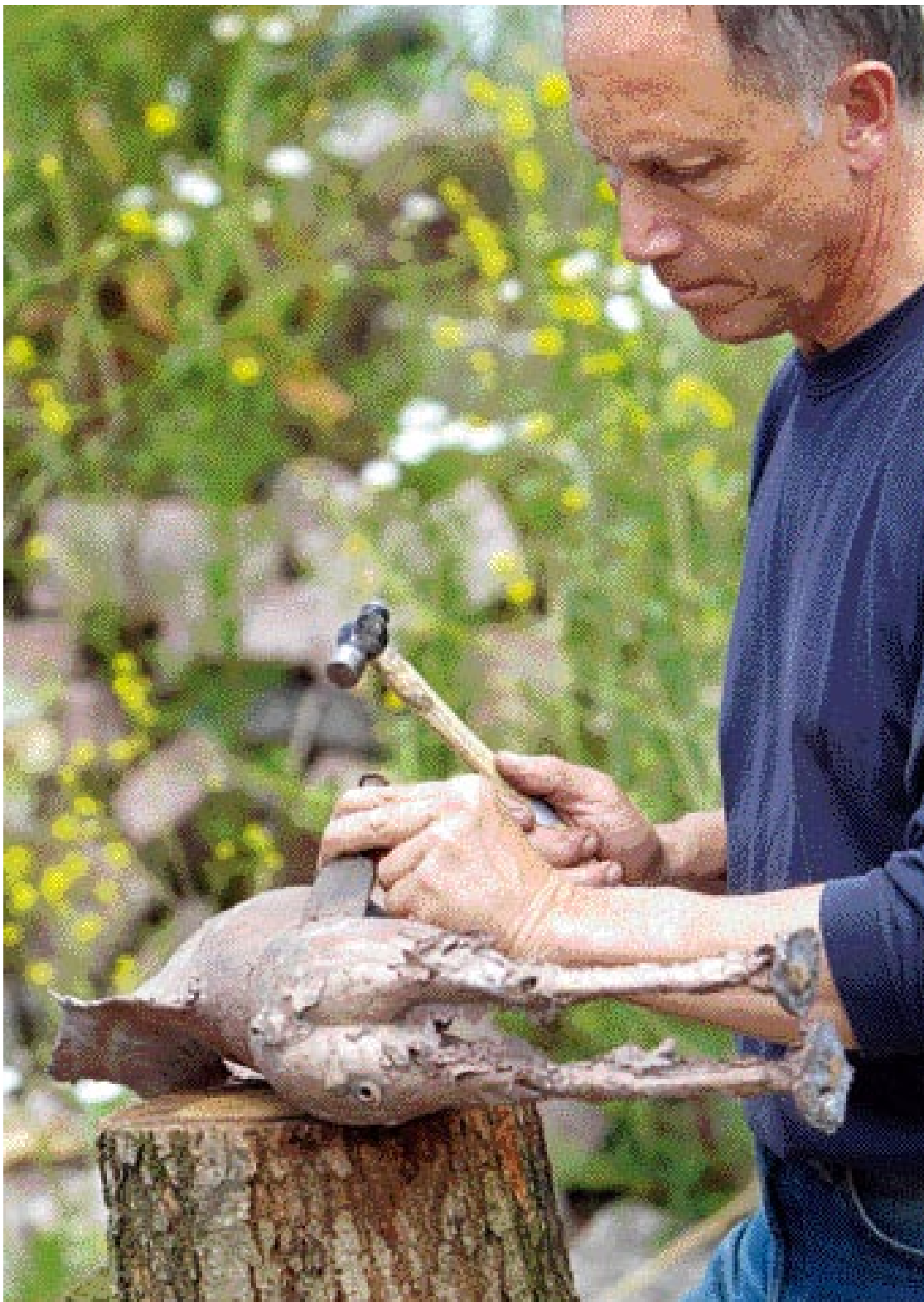
Handvaardigheidopleiding

Bij vlagen kriebelden zijn handen altijd al. Schilderen, boetseren....In 1998 volgde hij een tweejarige handvaardigheidopleiding en maakte hij kennis met steen, was en brons. Van daaruit ontwikkelde hij zijn interesse verder. Hij volgde cursussen bij bronsgieters, liep mee met beeldhouwers. "Gaandeweg groeide bij mij het besef dat ik alles zelf wilde doen. Ik wilde controle over het hele proces. Het begin, het einde en alle tussenliggende fasen", legt Van Wattum uit.

Om inspiratie zit hij nooit verlegen. In de weilanden om hem heen grazen talloze paarden, de achtertuin van zijn huis grenst aan een Friezenstoeterij. De bewegingen van een paard, hij kan er uren naar kijken: in het echt, maar ook in boeken, op schilderijen en foto's. Beweging en expressie kenmerken de bronzen creaties uit handen van Van Wattum. Eenmaal er zich een idee in zijn hoofd heeft genesteld, gaat hij aan de slag met was op een basis van piepschuim om het geheel licht en plooibaar te houden. Wanneer het resultaat naar zijn zin is, maakt hij een rubber mal. Een hele klus op zich, want het resultaat moet goed zijn. Het holle wasmodel wat hieruit voortkomt wordt door de bronsgieter gebruikt bij

Een beeld zoals het bij de bronsgieter vandaan komt.

het gieten van het uiteindelijke beeld. Van Wattum: "Ik werk met twee vaste gieters. Zelf heb ik ook een oventje, maar alleen heel kleine objecten giet ik zelf. Lang niet altijd komen de beelden naar tevredenheid terug. Soms ontbreekt er een been of is de staart afgebroken. Je kunt van gieters niet verwachten dat ze verstand hebben van paarden, die denken soms dat zo'n staart een aanvoerkanal (zie kader) is."

Als Van Wattum de beelden weer in eigen hand heeft, verwijdert hij de gietkanalen en de aanvoerkanalen. Gaten worden gedicht, hier en daar wordt er gefreesd en gelast. Soms kiest Eric ervoor de beelden te zandstralen, soms maakt hij ze schoon met water. Dan moeten de zogenaamde 'vlindertjes' er nog af. Althans dat vindt de kunstenaar zelf: "Vlinders ontstaan bij het barsten van de keramische band, als het brons is afgekoeld. Sommige kunstenaars kiezen ervoor die te laten zitten, je krijgt dan een meer ruwe versie. Ik werk liever verder aan het beeld, zoals ik dat voor ogen heb." Met een klein beitelje gaat hij de 'vlindertjes' te lijf, dan volgt de afwerkingsfase met de stiftslijper en de freesjes. Is dit stadium eenmaal doorlopen dan volgt het kleuren, ofwel het patineren. "Dat is altijd een beetje een loterij. Je kunt maar moeilijk opnieuw exact dezelfde kleuren creëren. Je hebt bronzen beelden in alle schakeringen bruin, groen, blauw en zelfs voskleur."

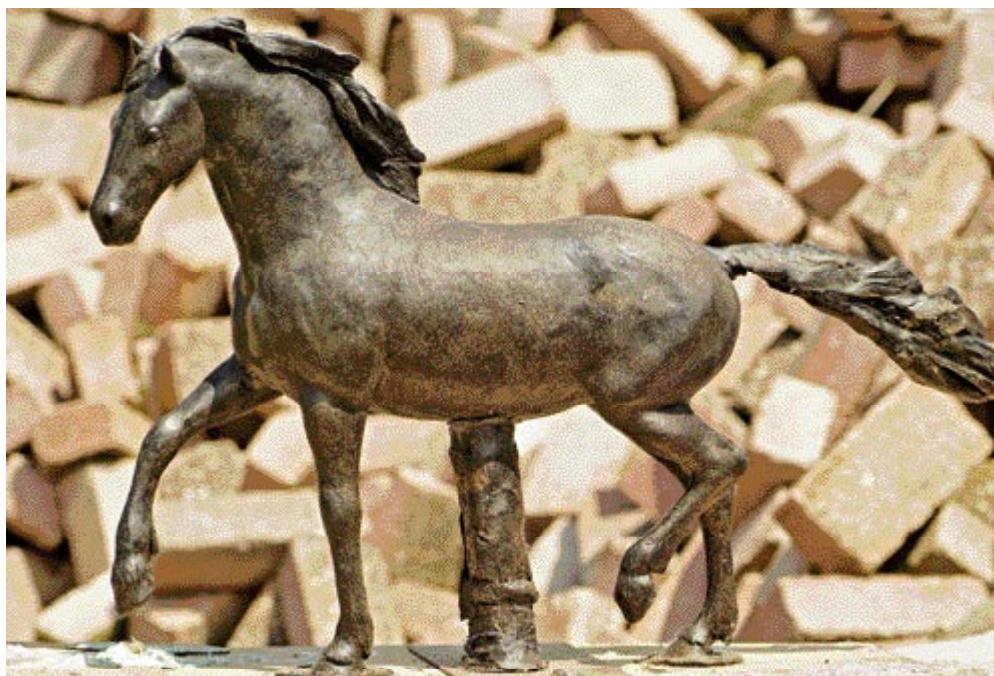
Realistische waarnemingen

Het hele proces van wasmodel tot bronzen beeld neemt flink wat tijd in beslag. En Eric is een perfectionist. Zijn werk is gebaseerd op realistische waarnemingen en sommige van zijn beelden lijken zo weg te kunnen stappen. Meer dan vier of vijf nieuwe beelden per jaar worden er niet 'geboren'. Komt er een opdracht tussendoor, dan zijn het er misschien nog wel minder. Zijn atelier is een spiegel van zijn werk. Beelden in allerlei stadia liggen in de ruimte verspreid. Er staan zelfs twee keramische blokken, waarin nog gestolde bronzen kunstwerken verstopt zitten. Net cadeautjes. Een bakje bronzen beentjes onderschrijft Eric's verhaal: niet alle beelden komen even gaaf bij de bronsgieter vandaan. Soms laat hij ze opnieuw gieten, soms last hij zo'n beentje er zelf terug aan. Er zijn ook gevallen waarbij hij de beentjes maar bij voorbaat weglaat. "Dan weet ik dat ik ze zelf mooier kan

maken en zet ik ze er later aan.”

De afgewerkte kunststukken staan onder een groot plastic zeil tegen een wand van het bescheiden atelier. Er staat één stenen beeld bij. “Die is niet te koop”, zegt Van Wattum over zijn bijzonder fraai uitgevallen experiment van donker natuursteen. Momenteel werkt de kunstenaar aan een expositie tijdens Horse Event in Deurne (14,15 en 16 september). Per jaar staat hij op twee tot drie exposities, waar hij de beelden uit zijn collectie mee naartoe neemt. De kleinste beeldjes gaan vanaf 250,- euro van de hand. Voor de grotere exemplaren moet al snel veertien- tot zestienhonderd euro worden neergegeld. Wanneer een bronzen beeld in de collectie wordt opgenomen, betekent dit concreet dat Eric er maximaal tien van verkoopt. Daarna vernietigt hij de mal. In zijn creatieve brein is dan allang weer een nieuw idee ontsproten, waar hard aan geboetseerd, geslepen, gelast en gepolijst wordt.....

Een wasmodel.

Aanvoerkanaal

In het wasmodel maakt Eric van Wattum verbindingen tussen de tere uiteinden van het paard, zoals het hoofd, de benen en de staart. Deze aanvoerkanaalen zorgen ervoor dat het brons overal komt en dat luchtballen het eindresultaat niet kunnen bederven. Nadat het beeld terugkomt van de gieter slijpt de kunstenaar de aanvoerkanaaltjes weg.

